

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

Postępowanie biegłego rewidenta w odpowiedzi na ocenę ryzyka

WAŻNE ZMIANY

Cykiem ALERTÓW Komisja ds. Standaryzacji Usług Świadczonych Przez Biegłych Rewidentów pragnie zwrócić Państwa uwagę na **zmiany** w Krajowych Standardach Rewizji Finansowej.

Zmiany polegają na zaimplementowaniu, jako standardów krajowych, szeregu międzynarodowych standardów wydanych przez Radę Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych.

CO JEST PODSTAWĄ ZMIANY?

Zgodnie z ustawą z dnia 7 maja 2009 r. o biegłych rewidentach i ich samorządzie, podmiotach uprawnionych do badania sprawozdań finansowych oraz o nadzorze publicznym (Dz. U. 2016, poz. 1000), biegły rewident świadcząc usługi rewizji finansowej jest zobowiązany między innymi przestrzegać standardów rewizji finansowej. Przez standardy rewizji finansowej rozumie się krajowe standardy ustanowione przez Krajową Radę Biegłych Rewidentów, zatwierdzone przez Komisję Nadzoru Audytowego.

Dostosowując prawo krajowe do Dyrektywy Unii Europejskiej obligującej Kraje Członkowskie do implementacji międzynarodowych standardów rewizji finansowej, Krajowa Rada Biegłych Rewidentów uchwałą nr [2783/52/2015](#) z dnia 10 lutego 2015 r. wprowadziła **jako krajowe standardy rewizji finansowej**:

- Międzynarodowe Standardy Badania (MSB),
- Międzynarodowe Standardy Usług Przeglądu (MSUP),
- Międzynarodowe Standardy Usług Atestacyjnych Innych niż Badania i Przeglądy Historycznych Informacji (MSUA),

wydane przez Radę Międzynarodowych Standardów Rewizji Finansowej i Usług Atestacyjnych (ang. International Auditing and Assurance Standards Board, IAASB), działającą w strukturze Międzynarodowej Federacji Księgowych (ang. International Federation of Accountants, IFAC).

1 kwietnia 2015 r. Komisja Nadzoru Audytowego **zatwierdziła** powyższą uchwałę.

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

OD KIEDY ZMIANY OBOWIĄZUJĄ?

Nowe Krajowe Standardy Rewizji Finansowej obowiązują najpóźniej do badania i przeglądów sprawozdań finansowych sporządzonych za okresy kończące się:

- **31 grudnia 2016 r.** i później – jeśli podmiot uprawniony świadczy usługi jednostkom zainteresowania publicznego,
- **31 grudnia 2017 r.** i później – jeśli podmiot uprawniony nie świadczy usług jednostkom zainteresowania publicznego.

Nowe Krajowe Standardy Rewizji Finansowej obowiązują również w odniesieniu do usług atestacyjnych innych niż badania i przeglądy historycznych informacji finansowych, których wykonywanie zostało rozpoczęte dnia 1 stycznia 2017 r. i później.

Istnieje też możliwość wcześniejszego zastosowania nowych standardów pod warunkiem:

- równoczesnego stosowania uchwały Nr [2784/52/2015](#) KRBR z dnia 10 lutego 2015 r. w sprawie zasad wewnętrznej kontroli jakości w podmiocie uprawnionym do badania sprawozdań finansowych (tj. o [Międzynarodowy Standard Kontroli Jakości 1](#) – „Kontrola jakości firm przeprowadzających badania i przeglądy sprawozdań finansowych oraz wykonujących inne zlecenia usług atestacyjnych i pokrewnych”, MSKJ 1) , oraz
- po uprzednim poinformowaniu Krajowej Komisji Nadzoru o terminie rozpoczęcia wcześniejszego stosowania nowych standardów.

Warunkiem niezbędnym do stwierdzenia o stosowaniu Krajowych Standardów Rewizji Finansowej w brzmieniu Międzynarodowych Standardów Badania jest wdrożenie i stosowanie [MSKJ 1](#).

CZEGO STANDARD DOTYCZY?

KSRF 330 dotyczy odpowiedzialności biegłego rewidenta za zaprojektowanie i zastosowanie reakcji (czyli procedur i testów) odpowiednich do ryzyka istotnego zniekształcenia rozpoznanego podczas badania sprawozdań finansowych - zgodnie z [MSB 315](#) (porównaj [ALERT nr 11](#)).

Wskazuje się, że:

- standard ten należy **odczytywać w kontekście [MSB 200](#)** „*Ogólne cele niezależnego biegłego rewidenta [...]*” (porównaj [ALERT nr 1](#)),
- [MSB 530](#) zawiera dalsze wskazówki dotyczące zakresu testów kontroli,
- [MSB 520](#) ustala wymogi i zawiera wytyczne stosowania procedur analitycznych,
- [MSB 500](#) podaje wskazówki odnośnie innych selektywnych sposobów badania.

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

JAKIE DEFINICJE WPROWADZA STANDARD?

- procedury wiarygodności (badania szczegółowe i analityczne procedury wiarygodności),
- testy kontroli.

CO JEST ISTOTĄ STANDARDU?

- celem biegłego rewidenta jest uzyskanie wystarczających i odpowiednich dowodów badania odnośnie ocenionego ryzyka istotnego zniekształcenia. Biegły rewident uzyskuje to dzięki zaprojektowaniu i zastosowaniu właściwych do tego ryzyka reakcji (kombinacji procedur badania),
- odpowiednio do oceny ryzyka istotnego zniekształcenia: **(a) na poziomie sprawozdań finansowych** - biegły rewident projektuje i stosuje **ogólną reakcję**, **(b) na poziomie stwierdzeń** - biegły rewident projektuje i przeprowadza **dalsze procedury badania**,
- **reakcja ogólna** może obejmować np. podkreślenie potrzeby zachowania zawodowego sceptycyzmu, przydzielenie do zespołu badającego bardziej doświadczonych osób lub ekspertów, zwiększenie nadzoru, uwzględnienie większej nieprzewidywalności w doborze procedur, dokonywanie zmian w rodzaju, rozłożeniu w czasie i doborze dalszych procedur badania. Standard podkreśla znaczenie środowiska kontroli wewnętrznej w jednostce, które wpływa na ocenę ryzyka istotnego zniekształcenia na poziomie sprawozdań finansowych i tym samym wpływa na reakcje ogólne. Na tej podstawie biegły rewident może decydować o tym w jakiej proporcji procedury badania będą przeprowadzane w ciągu okresu, jakie procedury w odniesieniu do końca badanego okresu, czy większe znaczenie będzie nadane procedurom wiarygodności (podejście oparte o badania wiarygodności), czy badanie będzie również oparte o testy kontroli (podejście mieszane),
- **dalsze procedury badania** będą zależne od oceny skuteczności danej reakcji na ocenione ryzyko istotnego zniekształcenia na poziomie określonego stwierdzenia (porównaj [MSB 315](#), [ALERT nr 10](#)). Biegły rewident może zdecydować (cel testu), że skuteczne są jedynie testy kontroli, procedury wiarygodności lub podejście mieszane. Dalej biegły rewident określa sposób przeprowadzenia procedury (np. inspekcja, obserwacja, kierowanie zapytań, uzyskiwanie potwierdzeń, ponowne przeliczanie, ponowne wykonywanie określonych czynności lub procedury analityczne), ilość procedur, moment przeprowadzenia, wielkość próbki. **Uwaga: niezależnie od ocenionego ryzyka istotnego zniekształcenia biegły rewident projektuje i przeprowadza zawsze procedury wiarygodności w odniesieniu do każdej istotnej grupy transakcji, salda i ujawnienia informacji,**

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

CO JEST
ISTOTĄ
STANDARDU?
(CD.)

- projektując dalsze procedury badania należy mieć na względzie, że im wyższa ocena ryzyka tym bardziej przekonujące dowody badania należy uzyskać (np. poprzez większą ilość dowodów, większy nacisk na dowody pozyskane od stron trzecich lub dowodów z różnych źródeł),
- projektując dalsze procedury badania biegły rewident rozważa powody uzasadniające ocenę danego ryzyka istotnego zniekształcenia na poziomie stwierdzeń dla każdej grupy transakcji, salda i ujawnienia informacji, w tym: **ryzyko nieodłączne** (prawdopodobieństwo istotnego zniekształcenia będącego skutkiem cech odnośnej grupy transakcji, salda lub ujawnień informacji) oraz **ryzyko kontroli** (czy ocena ryzyka uwzględnia odnośne kontrole, czy wymaga się od biegłego rewidenta uzyskania dowodów badania niezbędnych do stwierdzenia, czy kontrole działają skutecznie, czy biegły rewident określając rodzaj, rozłożenie w czasie i zakres procedur wiarygodności zamierza zaufać skuteczności działania kontroli),
- przyczyny takiej a nie innej oceny danego ryzyka mają znaczenie przy ustalaniu rodzaju procedur badania. Przykładowo, jeżeli ryzyko zostało ocenione jako niższe z powodu szczególnych cech grupy transakcji, biegły rewident może uznać, że przeprowadzenie wyłącznie analitycznych procedur wiarygodności pozwoli na uzyskanie wystarczających i odpowiednich dowodów badania. Z drugiej strony jeżeli oceniane ryzyko jest niższe dzięki kontroli wewnętrznej, a biegły rewident zamierza oprzeć procedury wiarygodności na tej niskiej ocenie, to przeprowadza dodatkowo testy kontroli,
- czynniki wpływające na wybór terminu przeprowadzenia danej procedury obejmują: środowisko kontroli, moment dostępności określonych informacji (niektóre procedury badania mogą być przeprowadzone tylko na koniec okresu lub po jego zakończeniu, inne tylko w danym momencie np. inwentaryzacja), rodzaj ryzyka, okres lub termin, którego dowody mają dotyczyć,
- zakres procedur badania uznanych za konieczne ustala się uwzględniając: (a) istotność, (b) ocenione ryzyko i (c) stopień pewności jaki biegły rewident planuje uzyskać.
Zasadniczo **zakres procedur badania wzrasta wraz ze wzrostem ryzyka istotnych zniekształceń**. Tym niemniej zwiększenie zakresu procedur badania jest skuteczne tylko wtedy, gdy dana procedura badania jest odpowiednia do konkretnego ryzyka.
Standard zwraca uwagę, że stosowanie wspomaganych komputerowo technik badania (WKTb) może umożliwić zbadanie w szerszym zakresie przeprowadzonych elektronicznie transakcji oraz zbiorów kont,
- na rodzaj, rozłożenie w czasie i zakres dalszych procedur badania wpływ może mieć również to, czy badana jednostka jest jednostką sektora publicznego (z czym mogą wiązać się dodatkowe specyficzne wymogi) lub jednostką małą (z niewielką ilością formalnych, udokumentowanych kontroli),

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

CO JEST
ISTOTĄ
STANDARDU?
(CD.)

- **TESTY KONTROLI:** zgodnie ze Standardem biegły rewident projektuje i przeprowadza testy służące uzyskaniu wystarczających i odpowiednich dowodów dotyczących skuteczności działania kontroli jeśli: **(a)** ocena ryzyka istotnych zniekształceń na poziomie stwierdzeń obejmuje oczekiwanie, że kontrole działają skutecznie (tj. biegły rewident zamierza zaufać skuteczności działania kontroli projektując procedury) lub **(b)** gdy same procedury wiarygodności nie zapewniają wystarczających i odpowiednich dowodów badania na poziomie stwierdzeń,
- projektując i przeprowadzając testy kontroli, biegły rewident uzyskuje tym bardziej przekonujące dowody badania, im większe zaufanie pokładane w skuteczność kontroli (np. przy podejściu opartym na kontrolach; w przypadku gdy badania wiarygodności są niewykonalne lub niepraktyczne),
- testom kontroli poddaje się tylko te kontrole, które biegły rewident uznał za odpowiednio zaprojektowane do zapobiegania lub wykrywania i korygowania istotnego zniekształcenia na poziomie danego stwierdzenia,
- **Uwaga: zrozumienie, ocena koncepcji i wdrożenia kontroli nie są tożsame z testowaniem skuteczności działania kontroli** (mimo, że można przeprowadzać je jednocześnie, tj. testować na etapie rozpoznawania),
- cel testów kontroli jest inny niż cele testów szczegółowych, jednak można wykonywać je równolegle, co określa się jako badanie o **podwójnym celu** (np. analizując fakturę można sprawdzać jej zatwierdzenie i jednocześnie wiarygodność transakcji). Badanie o podwójnym celu projektuje się i ocenia drogą osobnego rozważenia każdego z celów tego badania,
- projektując i przeprowadzając testy kontroli biegły rewident, w połączeniu z kierowaniem zapytań, stosuje inne procedury pozwalające na ocenę skuteczności kontroli (do oceny jak kontrole były zastosowane w odpowiednich odcinkach czasu w okresie objętym badaniem, czy były stosowane konsekwentnie, kto i w jaki sposób je przeprowadzał). **Same zapytania nie wystarczają do zbadania skuteczności działania kontroli.** Ponadto biegły rewident ustala, czy kontrole, które mają być objęte badaniem, zależą od innych kontroli (pośrednie kontrole), a jeśli tak, czy konieczne jest uzyskanie dowodów badania potwierdzających skuteczność działania tych pośrednich kontroli,
- w celu uzyskania odpowiedniej podstawy dla zamierzonego zaufania do kontroli biegły rewident przeprowadza testy kontroli za pewien odcinek czasu (np. testy kontroli na koniec roku w odniesieniu do spisu z natury) lub okres, w odniesieniu do którego zamierza polegać na kontrolach (np. testy kontroli w zakresie stałych działań kontrolnych jednostki w danym obszarze),

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

CO JEST
ISTOTĄ
STANDARDU?
(CD.)

- biegły rewident może pozyskiwać dowody badania dotyczące skuteczności działania kontroli w okresie śródrocznym. Standard wymaga jednak, aby biegły rewident: (a) pozyskał dodatkowo dowody badania dotyczące znaczących zmian tych kontroli następujących po okresie śródrocznym oraz (b) ustalił, jakie dodatkowe dowody badania należy uzyskać za pozostały okres,
- w pewnych przypadkach dowody badania skuteczności kontroli uzyskane podczas poprzednich badań mogą dostarczać dowody badania bieżącego okresu, o ile biegły rewident przeprowadzi procedury badania pozwalające ustalić ich dalszą przydatność.

Biegły rewident rozważa: (a) skuteczność innych elementów kontroli wewnętrznej (środowisko kontroli, czynności nadzoru kontroli, procesy oceny ryzyka), (b) ryzyka wynikające z charakteru kontroli (w tym, czy kontrola jest ręczna, czy automatyczna), (c) skuteczność ogólnych kontroli technologii informacji (IT), (d) skuteczność danej kontroli i jej stosowanie przez jednostkę, w tym rodzaj i zakres odstępstw od stosowania kontroli oraz czy nastąpiły zmiany personelu, które znacząco wpłynęły na stosowanie kontroli, (e) czy niezmienność sposobu przeprowadzania danej kontroli stwarza ryzyko ze względu na zmiany okoliczności oraz (f) ryzyko istotnego zniekształcenia i zakres, w jakim można zaufać danej kontroli.

Biegły rewident pozyskuje dowody badania na temat tego, czy po uprzednich badaniach nastąpiły znaczące zmiany tych kontroli. W drodze kierowania zapytań, w połączeniu z obserwacją lub inspekcją, biegły rewident potwierdza zrozumienie tych określonych kontroli oraz:

- **jeżeli nastąpiły zmiany** wpływające na dalszą przydatność dowodów badania kontroli uzyskanych podczas poprzednich badań – przeprowadza testy tych kontroli w czasie bieżącego badania,

- **jeżeli takie zmiany nie nastąpiły** – przeprowadza testy kontroli przynajmniej raz na trzy badania oraz przeprowadza testy niektórych kontroli przy każdym badaniu. **Warunek: nie są to kontrole chroniące przez znaczącym ryzykiem** (jeśli biegły chce polegać na kontrolach w takim przypadku, testuje je obowiązkowo w bieżącym okresie).

Zasadniczo, im wyższe jest ryzyko istotnego zniekształcenia lub im większe ma być zaufanie do kontroli, tym krótszy będzie – o ile w ogóle – okres pomiędzy ponownymi badaniami kontroli.

W dokumentacji z badania zamieszcza się wnioski o przesłankach uzasadniających zaufanie kontrolom, z testów przeprowadzonych podczas poprzedniego okresu,

- biegły rewident ocenia, czy ewentualne zniekształcenia, wykryte za pomocą procedur wiarygodności, wskazują na nieskuteczność działania kontroli (oczywiście, niewykrycie zniekształceń nie dowodzi automatycznie, że kontrole są skuteczne). **Uwaga: wykrycie istotnego zniekształcenia stanowi przekonywającą wskazówkę znaczącej słabości kontroli wewnętrznej,**

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

CO JEST
ISTOTĄ
STANDARDU?
(CD.)

- jeżeli podczas testowania kontroli, na których biegły rewident zamierza polegać, stwierdzono odstępstwa od ich stosowania, to biegły rewident powinien zrozumieć przyczyny i ich konsekwencje oraz ustalić: czy poleganie na testach kontroli w danym obszarze jest nadal zasadne, czy niezbędne są dodatkowe testy kontroli lub czy nie należy zastosować procedur wiarygodności,
- **PROCEDURY WIARYGODNOŚCI:** niezależnie od ocenionego ryzyka istotnego zniekształcenia biegły rewident projektuje i przeprowadza **procedury wiarygodności w odniesieniu do wszystkich istotnych:** grup transakcji, sald i ujawnień,
- zależnie od okoliczności biegły rewident może ustalić, że: (a) wystarczy przeprowadzić wyłącznie analityczne procedury wiarygodności (np. gdy wspierają one dowody badania pochodzące z testów kontroli), (b) właściwe są tylko badania szczegółowe, (c) najodpowiedniejsze w stosunku do ocenianego ryzyka jest połączenie analitycznych procedur wiarygodności i badań szczegółowych,
- jeżeli biegły rewident stwierdził, że ryzyko istotnego zniekształcenia na poziomie stwierdzeń jest znaczące, to przeprowadza procedury wiarygodności będące reakcją na to ryzyko. Jeżeli reakcją na znaczące ryzyko są wyłącznie procedury wiarygodności, to powinny one polegać na badaniach szczegółowych,
- mając na względzie, że ryzyko istotnych zniekształceń wiąże się z kontrolą wewnętrzną, zakres procedur wiarygodności może zostać poszerzony np. ze względu na niezadowolające wyniki testów kontroli,
- jednym z parametrów badań szczegółowych jest wielkość próbek. Należy jednak przy projektowaniu badań szczegółowych rozważyć, czy bardziej skuteczne nie jest stosowanie innych selektywnych sposobów badania (więcej wskazówek zawiera w tym zakresie [MSB 500](#) „Dowody badania”),
- biegły rewident ocenia, czy jako procedury wiarygodności należy przeprowadzić procedury zewnętrznych potwierdzeń (np.: z bankami, z kontrahentami (odnośnie sald rozrachunków, odnośnie powierzonych zapasów), maklerami, wierzycielami, prawnikami). Czynniki, które mogą pomóc biegłemu rewidentowi w tej ocenie to: wiedza strony potwierdzającej na temat danego zagadnienia, zdolność lub gotowość strony potwierdzającej do udzielenia odpowiedzi, obiektywizm strony potwierdzającej. Należy mieć na względzie, że potwierdzenia zewnętrzne mogą nie dostarczyć dowodów odnośnie niektórych stwierdzeń (np. zewnętrzne potwierdzenie należności może dowodzić jej istnienia, ale nie wskaże na prawdopodobieństwo jej odzyskania),

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

CO JEST
ISTOTĄ
STANDARDU?
(CD.)

- w większości przypadków dowody badania pochodzące z procedur wiarygodności przeprowadzonych podczas poprzedniego badania dostarczają niewielu lub nie dostarczają żadnych dowodów badania przydatnych w bieżącym okresie (nieliczne wyjątki),
- jeżeli procedury wiarygodności są przeprowadzane w ciągu okresu (a nie na koniec), to biegły rewident obejmuje badaniem pozostały okres i przeprowadza: (a) procedury wiarygodności łącznie z testami kontroli za okres pozostały lub (b) jedynie dalsze procedury wiarygodności (jeśli uzna to za wystarczające),
- biegły rewident przeprowadza procedury badania (procedury wiarygodności) związane z finalnym procesem sporządzania sprawozdań finansowych. Obejmują one badanie: (a) **zgodności lub uzgodnienia sprawozdań finansowych ze stanowiącymi ich podstawę zapisami księgowymi** oraz (b) **sprawdzenie istotnych zapisów księgowych i innych korekt dokonanych podczas sporządzania sprawozdań finansowych**. Dokumentacja badania powinna dowodzić, że sprawozdania finansowe są zgodne lub uzgodnione ze stanowiącymi ich podstawę zapisami księgowymi,
- biegły rewident przeprowadza procedury badania pozwalające na ocenę ogólnej prezentacji sprawozdań finansowych i ujawnień pod kątem zgodności z mającymi zastosowanie ramowymi założeniami sprawozdawczości finansowej,
- na podstawie przeprowadzonych procedur i uzyskanych dowodów biegły rewident określa, czy ocena ryzyka istotnych zniekształceń na poziomie stwierżeń jest nadal odpowiednia. Ponieważ badanie jest procesem ciągłym, uzyskiwane dowody mogą wpływać na modyfikację rodzaju, rozłożenia w czasie lub zakresu innych zaplanowanych procedur badania (porównaj [MSB 315](#), [ALERT nr 10](#)),
- biegły rewident ustala, czy uzyskał wystarczające i odpowiednie dowody badania pozwalające mu na sformułowanie opinii. Gdy biegły rewident nie może uzyskać wystarczających i odpowiednich dowodów badania, mimo starań, to wyraża opinię z zastrzeżeniem lub odstępuje od wyrażenia opinii o sprawozdaniach finansowych,
- **Dokumentacja z badania** powinna zawierać informacje o: (a) ogólnej reakcji na ocenione ryzyko istotnego zniekształcenia na poziomie stwierżeń oraz rodzaju, rozłożeniu w czasie i zakresie dalszych przeprowadzonych procedur badania, (b) powiązaniu tych procedur z ocenionym ryzykiem na poziomie stwierżeń oraz (c) wynikach procedur badania, w tym wnioskach z badania, jeżeli nie są one ogólnie zrozumiałe. Forma i zakres dokumentacji badania jest sprawą profesjonalnego osądu i zależy od rodzaju, wielkości i złożoności jednostki i jej kontroli wewnętrznej, dostępności informacji uzyskiwanych od jednostki oraz metodologii i technik stosowanych podczas badania.

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

GDZIE MOŻNA ZNALEŹĆ STANDARD?

Pełna aktualna treść standardu dostępna jest na stronie internetowej KIBR pod adresem:

http://www.kibr.webserwer.pl/doc/uchwaly/KSRF/uchwala_2783-52-2015_KSRF_330.pdf

CO BYŁO POPZEDNIO?

Tematyka poruszana w niniejszym standardzie była dotychczas uregulowana przez [Krajowy Standard Rewizji Finansowej 1](#) – przede wszystkim w rozdziale III „Sposób badania”. Wskazano na stwierdzenia wymagające potwierdzenia podczas badania (7 stwierdzeń, bez sprecyzowania, które odnoszą się do operacji, które do sald a które do ujawnień).

KRSF 1 dzieli badanie na bezpośrednie (**badanie wiarygodności** określonych pozycji sprawozdania pod kątem stwierdzeń) i pośrednie (badanie działającego w jednostce systemu księgowości i kontroli wewnętrznej – **badania zgodności**).

Biegły rewident ma upewnić się, czy system w jednostce zapewnia kompletne i zgodne z wymagającymi zastosowania zasadami (polityką) rachunkowości ujęcie w księgach rachunkowych zdarzeń i operacji gospodarczych oraz właściwe udokumentowanie, sprawdzanie, przetwarzanie, gromadzenie i przechowywanie odpowiednio chronionych danych. Na podstawie wyników badania zgodności następuje ocena działania systemu księgowości i kontroli wewnętrznej, pozwalająca na ustalenie, czy i w jakim stopniu biegły rewident może zaufać sprawności działającego w jednostce systemu kontroli, mającego zapewniać wiarygodność danych księgowych i sporządzonego na ich podstawie sprawozdania finansowego.

Wskazano, że na ryzyko badania składają się ryzyka niezależne od biegłego (nieodłączne i kontroli) oraz zależne (ryzyko przeoczenia).

Podobnie jak w MSB 330 składniki ryzyka rozpatrywać należy na poziomie sprawozdania finansowego jako całości, a następnie oddzielnie dla poszczególnych stwierdzeń odnośnie grupy operacji lub sald (w KSRF1 nie akcentowano powiązania stwierdzeń z ujawnieniami w sprawozdaniu finansowym). KSRF nr 1 przywiązuje jednak mniejszą wagę do formalnego zaplanowania i udokumentowania ogólnej reakcji rewizyjnej.

KSRF 1 (czego nie ma MSB 330) nakazuje przyjąć wstępnie poziom ryzyka nieodłącznego i ryzyka kontroli jako wysokie. Pozytywne wyniki badania zgodności systemu księgowości i kontroli wewnętrznej uzasadniają ograniczenie liczby niektórych badań wiarygodności.

Nieco inaczej w KSRF 1 określono na czym mają polegać procedury pozyskania dowodów badania oraz badania zgodności.

Krajowy Standard Rewizji Finansowej 330

UWAGI KOŃCOWE

Niniejszy alert sygnalizuje wybrane aspekty nowych standardów. Alert nie może być traktowany jako substytut zapoznania się z mającymi zastosowanie standardami i regulacjami prawnymi wiążącymi biegłego rewidenta oraz podmiot uprawniony do badania.